

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **„EURO-TRANS“ Firma Produkcyjno Handlowo-Uslugowa, Piotr Bosak**
sídlem Lukowa 361, 23412 Lukowa, Polská republika
zastoupený advokátem JUDr. Alfrédem Šrámkem
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 5. 2020, č. j. 26793/2020-900000-317,
ve věci pokuty za opožděné tvrzení daně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo formálně změněno, avšak materiálně potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 8. 11. 2018, č. j. 179366/2018-570000-32.2, kterým byla žalobci uložena pokuta za opožděné tvrzení daně dle § 250 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), ve výši 300 000 Kč.
2. Žalobce namítl, že v řízení o vyměření pokuty za opožděné daňové tvrzení měl žalovaný zohlednit i námitky směřující proti závěrům o stanovení daňové povinnosti. Žalobce by neměl být povinen uhradit pokutu za opožděné daňové přiznání v situaci, kdy je mezi ním a celními orgány sporné, zda tuto povinnost má, resp. zda je plátcem spotřební daně, což vyplývá i ze znění § 250 daňového řádu. Dle žalobce tak nebyly splněny zákonné podmínky pro uložení pokuty.
3. Žalovaný v plném rozsahu odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný se vyjádřil k jednotlivým žalobním námitkám a zopakoval argumentaci napadeného rozhodnutí.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů- dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
5. Krajský soud předně uvádí, že žalovaný nepochybil, když se nezabýval námitkami, kterými žalobce brojil proti závěrům o stanovení daňové povinnosti. Řízení o pokutě je akcesorickým řízením k řízení o stanovení daně, nicméně s odlišným předmětem řízení. Žalovaný tak nebyl oprávněn přezkoumat námitky ohledně postavení žalobce jako plátce spotřební daně ze surového tabáku, tyto měly být a byly (jak je soudu známo z úřední činnosti) uplatněny v řízení o stanovení daně.
6. Žalobce dále namítl, že nebyly naplněny zákonné předpoklady, neboť mezi stranami bylo sporné, zda má žalobce povinnost podat daňové přiznání. Krajský soud neshledal ani tuto námitku důvodnou.
7. Dle § 250 odst. 1 písm. a) daňového řádu vzniká daňovému subjektu povinnost uhradit pokutu, nepodá-li daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání, ačkoliv měl tuto povinnost, nebo učiní-li tak po stanovené lhůtě, a toto zpoždění je delší než 5 pracovních dnů, ve výši 0,05 % stanovené daně za každý následující den prodlení, nejvýše však 5 % stanovené daně.

[Zadejte text.]

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 24. 1. 2019, č. j. 5 Afs 22/2018-36, ze kterého plyne, že předpokladem pro naplnění zákonné podmínky pro vydání platebního výměru na pokutu za opožděné podání daňového přiznání může být i nepravomocný platební výměr stanovující daň. Závěry tohoto rozsudku byly však označeny za exces z judikatury NSS, a to rozsudkem NSS ze dne 9. 3. 2022, č. j. 10 Afs 174/2021-42.
9. Ze správního spisu vyplynulo, že dne 8. 11. 2018 byl vydán platební výměr č. j. 179365/2018-570000-32, kterým byla žalobci vyměřena spotřební daň ze surového tabáku za zdaňovací období srpen 2016 v celkové výši 240 253 146 Kč. Téhož dne byl vydán platební výměr č. j. 179366/2018-570000-32.2, kterým byla žalobci uložena pokuta za opožděné tvrzení daně dle § 250 odst. 1 daňového řádu. V době vydání platebního výměru na pokutu tedy nebyla žalobci pravomocně stanovena daň, žalobce podal proti oběma platebním výměrům odvolání. Ze spisu dále vyplynulo, že druhostupňové rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2020, č. j. 6079-2/2020-900000-317, kterým žalovaný materiálně potvrdil platební výměr o vyměření daně, nabylo právní moci dne 27. 5. 2020. Dne 27. 5. 2020 bylo žalovaným vydáno druhostupňové rozhodnutí o pokutě, ve kterém je ohledně dosavadního průběhu řízení o stanovení daně uvedeno, že: „*Rozhodnutí o odvolání nabylo právní moci dne 27. 5. 2020*“.
10. Krajský soud připomíná, že z hlediska soudního přezkumu tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek (viz např. rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25). Jak plyne mj. ze soudní judikatury, odvolací správní orgán je oprávněn přihlédnout ke skutkovému a právnímu stavu, který zde byl v době vydání jeho rozhodnutí (viz rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2020, č. j. 8 Afs 6/2020-34). Vzhledem ke skutečnosti, že v době vydání druhostupňového rozhodnutí o pokutě byla daň pravomocně stanovena, což žalovaný v textu tohoto rozhodnutí reflektoval, lze uzavřít, že zákonné předpoklady § 250 odst. 1 daňového řádu byly naplněny.
11. Soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, proto žalobu zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
12. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly v řízení žádné náklady převyšující jeho běžnou činnost, soud proto rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve II. výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 15. června 2022

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.